

Tren A Maisons-Laffitte

Adam Zagajewski

Al llarg d'un prat rogenc, on una vela
muntà un circ ambulat, passa el meu tren.
En samarretes roses els acròbates
juguen a futbol; un tigre badalla.
El Sena corre vers el nord, vaixells,
barques i bots el porten. Aviat
taparà el cel un immens núvol.
Els oronells, però, s'acomiaden
de la tardor, conversen amb el vent
i amb l'arbre de Judes, que s'ha entristit.
Dormen i es mig desperten tots quatre elements.
Qui sap, potser darrere el núvol negre
es diverteix una petita estrella.
Vaig a casa del meu amic, un mestre.
El meu amic perd la memòria.
El seu lloc l'ocupa un coneixement
lleuger com una font en la nit.

Traduït per Xavier Farré